

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **K. S.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2013 r. o uznaniu wniosku o wznowienie postępowania za bezskuteczny

p o s t a n o w i ł

- 1. zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy,**
- 2. zwolnić skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa wydatków poniesionych w postępowaniu w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 grudnia 2013 r., Przewodniczący Wydziału III w Izbie Karnej Sądu Najwyższego uznał wniosek skazanego K. S. o wznowienie postępowania za bezskuteczny. Decyzję uzasadniono tym, że mimo wezwania do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego, braku tego w terminie nie uzupełniono. Na zarządzenie to skazany wniósł zażalenie, w którym podniósł, że nie jest w stanie dopełnić wspomnianego braku formalnego ze względu na brak środków finansowych i zły stan zdrowia. Skarżący wniósł o pozytywne rozpoznanie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 545 § 2 k.p.k. (zob. T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 1153) ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego).

Skutkiem wniesienia przez skazanego osobistego wniosku o wznowienie, w sprawie wyznaczony zostały adwokat-obrońca z urzędu, który następnie poinformował Sąd o braku podstaw do wniesienia o wznowienie postępowania. Rozstrzygającym argumentem był brak prawomocnego wyroku stwierdzającego popełnienie przestępstwa, które skazany podnosił jako podstawa wznowienia (zob. art. 541 k.p.k.). Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę dogłębnej i rzetelnej analizy sprawy. Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu, skazany został wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji, co nie nastąpiło mimo upływu terminu.

W tym stanie rzeczy podnoszone przez skazanego argumenty wskazujące na niemożność poniesienia kosztów obrońcy z wyboru nie mogą być podstawą uwzględnienia zażalenia, wszak okoliczności te zostały już uwzględnione, co skutkowało wyznaczeniem obrońcy z urzędu. Jednakże w świetle art. 84 § 3 k.p.k. o wniesieniu przez obrońcę z urzędu wniosku o wznowienie decyduje nie tylko stan majątkowy skazanego, ale także istnienie uzasadnionych podstaw do złożenia takowego wniosku.

Rozstrzygnięcie w pkt. 2 postanowienia uzasadnione jest obecną sytuacją majątkową skazanego, która badana była w związku z wniesionym przez niego wnioskiem o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

